

Мила Антонић, IV 4

ОШ „НХ СЕНИША НИКОЛАЈЕВИЋ“

„Пета девојчица Марја“, Градимир Стојковић

Како видим књигу “ Пета девојчица Марја”

С обзиром да не можемо да идемо у школу и по цео дан морамо да будемо у кући, једино што у овом тренутку може да ме забави јесу књиге. Због тога сам одлучила да прочитам, по ко зна који пут моју омиљену књигу „Пета девојчица Марја“, коју сам добила од баке за успешно завршен други разред.

Ово је књига коју је написао по мом мишљењу један од наших најбољих дечијих писаца Градимир Стојковић. Толико је маштовита и емотивна да могу да је читам изнова и изнова и никада ми не досади. Књига говори о дечијој љубави, и главни ликови су као ја, четврти разред Основне школе, чак смо и исто одељење IV4. Кроз целу књигу сам уживала, присетила сам се како је то кад си у школи са другарима, који су док сам читала страшно почели да ми недостају, с обзиром да се већина дешавања одвија или у школи или у њиховом омиљеном паркићу, који они свакодневно посећују. Док сам читала књигу, присетила сам се прве симпатије, и слатко сам се насмејала. Такође сам у једном тренутку кренула да размишљам „Како овог дечака није стид да сви знају да он воли Марју, а њему то ни не смета?“, (можда је то било зато што је дечаке из мог одељења било стид да се ико тако нашали, а камоли да неко каже да је он заљубљен) па сам кренула да мислим „То је баш лепо, и уопште није стид, напротив то је слатко“. Њихови дани су текли безбрижно, у игри, у смеху, и љубави, али један догађај је променио све... Марја се разболела, отишла је у Русију и није се никада вратила што ме је јако погодило. Тада сам схватила да живот може да се промени у тренутку, и због тога треба уживати у сваком дану.

Сваки пут када читам ову књигу, последње поглавље које се зове „Крај после много година“ ме јако растужи, чак ми понекад крену сузе. Доста се растужим с обзиром на то да сам јако емотивна особа, али чим завршим са читањем, одмах замислим мој крај приче, како бих ја волела да се књига заврши па ми одмах буде лакше.

Посебну пажњу ми је привукла реченица која се налази на корици књиге, а то је „Прва љубав никад није обична успомена“, а то сам закључила из тога што су Марја и Александар, иако нису били заједно, како се њихова љубав не би заборавила дали имена свако свом детету једно по другом. Стално слушам о томе како се прва љубав никад не заборавља, иако је ја још увек нисам доживела, волела бих да моја прва љубав буде јака и велика као Александрова и Марјина иако се она није срећно завршила.

Мила Антонић, IV 4

Наставник: Бојана Драгојевић

ОШ „НХ СЕНИША НИКОЛАЈЕВИЋ“

062 215 422

milaantonic09@gmail.com